1. Jak připravit dítě na školní docházku?
2. Co dělat, pokud je dítě v MŠ příliš plačtivé?

1. PRVNÍ DEN VE ŠKOLCE

První den si přineste s sebou:

1. **Bačkůrky**
   Pevné, podepsané, uzavřené (bez přezek), ne pantofle

2. **Vhodné a pohodlné oblečení**
   Bez komplikovaného zapínání, kšandiček, pásků, které dítě nezvládá **samo** obsluhovat. Předcházíte tím tak stresu dítěte z nehod při nedoběhnutí na WC – vždyť ve školce je toho pro něj tolik nového a zajímavého k prozkoumání, že se snadno zapomene na včasný odchod na toaletu. I v situacích, kdy se oblékáme na vycházku, či ke cvičení může docházet ke zklamání dítěte z nezvládání těchto úkonů stejně, jako to umí jeho noví kamarádi. I malé děti si toto dobře uvědomují a my chceme z dítěte společně vychovat zdravě sebevědomého a šikovného jedince. Podporujte proto jeho schopnosti i adekvátním oblečením. Pak bude tyto věci vykonávat samo, rádo a postupně si osvojí i složitější postupy. Oblečení a obutí na ven volte s ohledem na pohyb v terénu (nejen v útvaru na vycházce) a adekvátně k počasí.

3. **Náhradní oblečení**
   Vložte do sáčku v šatně označené značkou Vašeho dítěte. Stačí spodní prádlo, ponožky či punčocháče, tepláky, triko.

4. **Pyžamko**
   V případě, že bude dítko ve školce do odpoledne

Dobrou náladu a chuť poznávat a prožívat dosud nepoznané a neprožité!!!
VŠECHNY VĚCI PODEPSANÉ A OZNAČENÉ!

(nezapomeňte, že do MŠ je zapsáno více dětí a pravděpodobnost, že vaše bačkůrky, pyžamka, punčošky, botičky apod. budou mít minimálně dvojníka je opravdu vysoká). Nespoléhejte na to, že si Váš brouček své věci dobře pozná. 😊

Těšíme se na Vás!
My jako učitelé i Vy jako rodiče chceme společně vychovat z Vaší ratolesti sebevědomé dítě, které v životě dokáže být ohleduplné a citlivé k okolnímu světu.

Chcete – li umožnit svému dítěti, aby v mateřské škole snadno zvládlo své odloučení od rodiny, aby bylo úspěšné a přijímané v kolektivu, veďte Vaše dítě k **samostatnosti.**

Veďte děti k samostatnosti zejména při:

1. Používání WC (stahování a natahování oblečení)
2. Umývání rukou (vyhrnování rukávů, obsluha vody)
3. Obouvání a zouvání bačkor a bot
4. Oblékání a svlékání oblečení (na vycházky, cvičení ve třídě, spaní)
5. Správné používání kapesníku a jeho každodenní nošení u sebe
6. Přiměřené stolování (používání lžíce, předškoláci příboru, hrnečku i skleničky – umět uchopit oběma rukama, pití bez saviček a brček)

DVACATERO VZKAZŮ RODIČŮM OD JEJICH DĚTÍ

- Nerozmazlujte mě. Vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.
- Nebojte se být důslední a pevní – mám to raději, cítím se bezpečnější.
- Nedovolte, abych si vytvořil špatné návyky. Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.
- Nedělejte ze mě menšího, než jsem. Nutí mě to, abych se choval mladší, než jsem.
- Nehubujte, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti. Daleko víc na mě zapůsobí, když se mnou promluvíte v klidu a soukromí.
- Nevnucujte mi, že mé chyby jsou těžké hříchy. Nabourává to můj smysl pro hodnoty.
- Nenechte se příliš vyvést z míry, když řeknu, že vás nemám rád/a. Nejste to vy, koho nemohu vystát.
- Nechraňte mě před následky mého jednání. Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest.
- Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám. Dokážu se s nimi vyrovnat.
- Nesekýrujte mě. Musel bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat mrtvého brouka.
- Nedávejte ukvapené sliby. Pamatujte si, že se cítím mizerně, když se sliby nedodržují.
- Nezapomínejte, že se nedokážu vždycky vyjádřit tak, jak bych chtěl. Nejsem proto někdy zcela přesný a nebývá mi rozumět.
- Nepokoušejte nadměrně mou poctivost. Dostanu strach a pak lžu.
- Nebuďte nedůslední. To mě úplně mate.
- Neříkejte mi, že mě nemáte rádi, i když někdy dělám příšerné věci.
- Neříkejte, že mé obavy a strach jsou hlouposti. Pro mě jsou hrozivě skutečné a hodně pro mě znamená, když se mi snažíte porozumět.
- Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní. Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.
- Nikdy si nemyslete, že je pod vaši důstojnost se mi omluvit. Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává vřelejší.
- Nezapomínejte, jak rychle rostu, je to určitě těžké, držet se mnou krok, ale prosím – snažte se.
- Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůst bez spousty lásky a laskavého porozumění, ale to vám nemusím říkat, že?

2. CO DĚLAT, POKUD JE DÍTĚ ZPOČÁTKU DOCHÁZKY DO MŠ VELMI PLAČTIVÉ?

Chce to **čas a trpělivost**, ale dítě si zvykne a začne do školky chodit rádo. V adaptačním období pomáhá **klidný, pozitivní a vstřícný přístup** všech. Dítě prožívá **velkou změnu v životě** – nové prostředí, změna vztahů, změna denního režimu, jiné zvyklosti. Narušil se jeho **pocit jistoty a bezpečí**, který potřebuje opět získat. A to se mu podaří prostřednictvím paní učitelky ve třídě. **Učitelky svou empatií a láskou dokáží dítě uklidnit** a odvést pozornost na nové podněty.

Rodičům doporučujeme **zbytečně neprodlužovat ranní loučení** a "vydržet" pláč svého dítěte. Každé ráno si povídejte s dítětem, jak bude den probíhat, kdo a kdy si pro něj do školky přijde (po obědě, po spaní). **Nikdy dítěti nelžete!** Tento dohodnutý čas je třeba dodržovat, aby dítě mělo **jistotu**, že jej rodiče v MŠ "nezapomenou". Na loučení si dítě zvyká postupně a většinou po odchodu rodičů přestává plakat, protože ho učitelka **dokáže zaujmout** zajímavou činností.